

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BdI Regele Ferdinand No. 5.
(Tipografia Lovrov & Co.)

A R A D.

Redacția din ORADEA:
Strada Regele Carol II. No. 14.Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Apare zilnic la orele 3 după amiază

Bune și rele...

Un om sucit ca mine, croit dintr'un lut ce se transmite din generație în generație și nu se șlefuește, — oricari ar fi exemplele civilizației zorite de pasul vremii, — rămâne un veritabil ignorant, un inadapabil la evoluții...

Nu mai cu o asemenea osatură, indiferent dacă 'n profesia-ți spinoasă ai dus lupte dintre cele mai vijelioase și ai primit chiar lovituri cumplite, — cari-ți încărunește părul 'nainte de vreme, — n'ai să cunoști niciodată ce-i ura, — deși nu te ncovoieie nici cea mai crâncenă urgie.

Părghia pe care se reazemă și echilibrul sufletesc, dacă-i naturală, fiindcă și cea mai desăvârșită erudiție nu poate făuri, nu poate 'nlocui originalul, — îți dă siguranța 'n personalitate, înfrățind-o cu liberul arbitru, — puterea de discernământ.

Ajuns la sfârșitul demonstrativei introduceri, tot din pricina meteahnei din naștere, — cu riscul de a rămânea o vecinicie un colțuros, un mitocan care plesnește adevăru 'n față oricât de sângeros ar fi, — voi spune și ce anume m'a împins la asemenea mărturisiri.

Epocalul act al prefectului de Arad, dr. Ion Grozea, de-a ne cenzura personal ziarul.

Oricât de „adversar inverșunat” i-aș fi (așa cel puțin mă crede dsa... și încă dușman de moarte!), declar deschis aici, s'afle toată lumea că, modul civilizat și rapid cu care a inauzurat de eri cenzura, — repet: cenzurând personal d-sa toate paginile, ne-a stârnit numai admirațiune.

Indiferent de ce se va 'ntâmpla mâine sau chiar astăzi, — însă în nici-un caz nu bănuim că-și va schimba maniera civilizată, — „Ecoul” de eri e o dovadă palpabilă a celor ce 'nregistram.

Erau și rânduri ironice cari-l vizau personal și tot le-a dat drumul; dovedind prin acest tratament că nu vrea să se abată dela litera Decretului Regal și a celorlalte ordine superioare, cari reglementează funcționarea cenzurii.

Majoritatea arădanilor știu că subscrisul n'are de multă vreme nici un fel de raport cu prefectul Grozea, tocmai dintr'un incident survenit depe urma zelului și a demnității profesionale, cu cari înțelegem cei dela „Ecoul” să facem ziaristică românească, aici pe hotarul apusean al țării, însă, exact aceleași comandamente de corectitudine profesională ne obligă a recunoaște și faptele frumoase ori de către cine ar fi ele săvârșite, — până și de către „dușmanul de moarte”, cum spune d-rul I. Grozea că-i sânt...

De-altfel, cu toate credințele exagerate ale d-lui prefect al județului Arad despre noi, rămânând în cadrul atitudinii noastre (fără nici un soi de lingusiri, neutilizând intriga sau compromisul), n'am ezitat să-i relevăm în mai multe rânduri actele corecte ce le-a făptuit.

Nu mai departe în afacerea Kauffmann, i-am subliniat atitu-

dinea demnă luată alături de d. profesor Al. Constantinescu, ajutorul de primar, împreună și cu d. dr. Mihai Mărcuș, președintele organizațiunii și vice-președinte al Camerei.

Aștia sântem aia dela „Ecoul”...

Năpăstuitul domn controlor Schram, zis Simu, cel cu protecția lui Friedman și a celui alt mahăr din București, — de a ajuns să facă comisia specială de impuneri dela Timișoara, — nu încetează a-mi pomeni toate neamurile... „fiindcă se dă „Ecoul” pe nedrept” la dânsul, cum se jeluește până și chelnerilor de prin cafenele.

Ca să aibă rumănu', — cu nume șvăbesc, — mai multă dreptate și motive să mergem și înaintea justiției pentru „calomnie”, dar să ne și 'njure... o să-i punem dumnealui, „cel mai cinsit agent al fiscoului român”, câteva întrebări, cu oarecari dichisuri:

Este adevărat că a cumpărat în Timișoara, acum un an, un imobil, pe str. I. I. C. Brătianu, pe prețul de 700.000 lei?...

Dar fosta proprietate a doamnei căpitan Friderich Bonert, din str. I. Văcărescu, tot în orașul Timișoara și cumpărată tot în anul 1933, pe ce preț a plătit-o? I-adevărat că l-a costat un milion două sute cincizeci mii lei?

Dacă va fi nevoie, — în cazul când nu se vor seiza organele în drept, — ne vom ocupa puțin și de „colosala” avere a interpusului pe numele căruia s'au încheiat tranșacțiunile.

Iată motive, destul de binecuvântate... pentru cari faimosul controlor Schram nu se dă înlături dela orice sacrificiu bănesc, — pus la bătaie la București sau aiurea, — să rămână pe loc la Timișoara și să facă comisia specială de impuneri...

Const. I. Ștef.

Bieții români din Chitihaz...

Cititorii noștri au putut afla din statistica ce-am reprodus-o după „Magyar-ság” a românilor din Ungaria, că uriașa comună românească Chitihaz depe graniță, rămasă la unguri prin uneltirile nemților din Aletea cari acum își dau cu pumnii în cap pentru nesocotința ce-au făcut-o cerându-și rămânerea la Ungaria, a ajuns să nu mai aibă decât 54% din populație români, restul de 46% alcătuiindu-l ungurii coloniști în sat după pacea dela Trianon.

Diminuarea aceasta a procentului românilor nu s'a întâmplat numai prin colonizări de unguri. Ci paralel, prin mutarea românilor din sat în alte părți ale țării, fapt care explică că statis-

tica dela 1930 a populației Ungariei descoperă români și 'n localități din Ungaria unde statistica din 1920 nu i găsisse, dincolo de Budapesta sau între Dunăre și Tisa.

Atentatul acesta ce se comite în contra românilor din Ungaria n'a luat încă sfârșit. Se va termina abia când ultima comună românească din țara lui Horthy va fi total maghiarizată, fie prin maghiarizarea românilor, fie prin mufarea lor în alte părți, în sate ungurești.

O știre ce ni-a fost adusă astăzi din Ungaria, ne vestește astfel că 'n săptămânile din urmă au fost iarăși mutați din Chitihaz un număr mare de români, aducându-se în casele lor co-

loniști unguri. Bieții români din Chitihaz au fost trimiși în sate ungurești, câte o familie într'un sat, ca să li se piardă orice urmă. Procentul românilor a scăzut astfel în Chitihaz în ultimele săptămâni sub 50 la sută!

Iată o blestemăție, pe care zădarnic o vom semnala guvernărilor noștri. Cărmuitorii României sunt prea ocupați cu meschinării politice, ca să mai aibă răgaz și pentru românii din Ungaria, cari își trăiesc ultimele zile. Atentatul dela Chitihaz a fost semnalat guvernului nostru, și nicio măsură nu s'a luat, nici pentru ridicarea unui protest la Liga Națiunilor, nici pentru inaugurarea unor represalii.

Impozitele iredentei ungurești

Se știe azi în toată lumea, că nu e pe tot globul pământesc țară cu mai mari impozite ca Ungaria, nevoită să-și acopere cu cele 10 piei trase depe spinarea iobagilor săi cheltuielele nesăbuite ale propagandei iredentiste și ale conștilor și celorlalți latifundiați cari îmbată lumea cu visuri revizioniste.

Impozitele, ca să nu pară ciclopice, s'au repartizat pe luni și pe trimestre, și se plătesc după aproape fiecare bun ce-l are omul.

Se plătește astfel impozite pentru pome, chiar și dacă nu rodese, iar dacă vr'un contribuabil ar vrea să i scoată, ca să nu mai plătească, este amendat.

Se plătește impozit cătră stat, impozit comercial, impozit industrial, impozit pentru drumuri, impozit pentru clădiri, impozit asupra veniturilor, impozit pentru invalizi,

impozit pentru tezaur, impozit pentru plata funcționarilor, impozit pentru făina consumată, impozit pentru pomii roditori și un impozit pentru toate animalele ce le are omul.

La impozitele acestea se adaugă altele, indirecte. Cel mai nou impozit de acest fel este impozitul de un pengő ce trebuie să-l plătească fiecare lo-

cuitor pentru tăblița cu harta Ungariei mutilate și (în umbră) cu ținuturile „ocupate vremeliuic”, ce se afișează obligatoriu pe poarta fiecărei case. Tăblițele acestea trebuie să fie în permanență neșterse; adică, dacă harta depe ele s'a șters din cauza ploii, cetățeanul trebuie să cumpere altă tablă, cu alt pengő.

Socoteală electorală la catafalcul unui românofob

Primăria Aradului a mai făcut o boacănă. Una de care va răsună mâine toată România. A admis să contribuie la cheltuielile înmormântării ce are loc astăzi după amiază a marelui românofob Bela Barabás, să fie așezat sieriul răposatului pe catafalc în fața primăriei, să se rostosească totacolo discursurile, cu un cuvânt să-l declare pe

ne'mpăcatul românofob mort al său și al orașului.

În ședința de astăzi a comisiei interimare, d. ajutor de primar Constantinescu a protestat în contra acestei inconștiențe, și a cerut că dacă comisia interimară a deră totuși la cererea partidului maghiar de a se așeza mortul pe catafalc în fața primăriei, să se facă o declarație în fața

Istoricul Institutului „Concordia” din Arad

de Vasile Goldiș

Reproducem, în cele ce urmează, părțile principale din darea de seamă, tipărită sub titlul de mai sus în număr limitat de exemplare, a situației și originii institutului „Concordia”, societatea așa zisă pe acțiuni care administrează palatul și tipografia fostului ziar „Românul” din Arad. Pe baza acestei expuneri a regretatului Vasile Goldiș, adunarea generală din Dec. 1932 a hotărât că partidul național-tărănist, succesorul partidului național-român, nu are nimic cu „Concordia”, și a transformat-o în societate cu scop cultural, destinându-i venitele înființării de bibliotecă populară. Hotărârea aceasta a fost anulată de tribunal pentru vicii de formă.

Din această cauză adunarea generală care s'a ținut acum o săptămână, a hotărât că rămân toate cum au fost înainte de adunarea din Dec. 1932 cu deosebirea că societatea își propune să înființeze cu suma de 500 mii bibliotecă populară.

Darea de seamă se 'ncepe cu acțiunea dusă la 1910 de cei dela „Tribuna” împotriva partidului național-român. Apoi continuă:

Evident, s'a simțit numai decât nevoia de a se combate această inițiativă și acest curent. Partidul național român însă nu avea un organ de publicitate al său propriu. Atunci, la insistența mai vărtos a inimosului avocat dr. Ioan Su-

ciu din Arad și a celui, care scrie rândurile acestea, într'o ședință a sa din Budapesta, Comitetul Central Executiv al partidului național român, a hotărât editarea în Arad, a unui organ propriu de publicitate, sub numele „Românul”. Editarea și administrarea noului ziar s'a încredințat tipografiei diecezei ort. române din Arad.

Primul număr a apărut în ziua de 1-14 Ianuarie 1911, în fruntea lui cu un apel al comitetului central executiv al partidului național român, iscălit de președintele George Pop de Băsești, vicepreședinte dr. Teodor Mihali și secretarul general dr. Vasile Lucaci. Se spunea în acest apel: „Am înființat și vom susține acest ziar, ca organ al partidului național român din patrie și al comitetului său central executiv. Dirijarea nemijlocită a ziarului s'a depus în mâinile

dului Vasile Goldiș”.

Greul organizării materiale apăsă umerii avocatului dr. Ioan Suciu. Ziarul „Românul” se edita, prin Tipografia Diecezană, care primise asupra ei și administrarea întregă a „Românului”, abonați, inserate, etc., etc. D. avocat dr. I. Suciu controla această administrare. Cu adâncă mâhnire vedea, că de pe urma insuficienței acestei administrări materiale suferia foarte mult și partea spirituală a luptei noastre. Și de altfel simțiam nevoia să avem în Arad un nou institut tipografic și de editură, pe baze curat altruiste, pe care să-i punem în slujba Neamului, fortificându-i solidaritatea națională, cu mijloace culturale.

Atunci hazardul ni-a venit în ajutor. În cursul verii anului 1911, amicul nostru dr. Ioan Suciu într'o zi a aflat, că fostul

(Continuare în pag. II-a).

Anchetele noastre

Soarta vitregă a cartierului „Grădiște”

— Două școli ungurești și nici una românească. Protestul părinților români —

I.

Arad. — La prima privire pe care o aruncă în jurul său călătorul care trece prin orașul nostru, nu poate înțelege de ce numim noi, în presă, orașul acesta drept românesc. De are cineva treabă pe la autorități, e întâmpinat cu „jó napot” și „mi tetszik”. Așa-i la primărie, așa-i la administrația financiară, așa-i peste tot. În magazine, pe stradă, la arena sportivă, nu auzi decât ungurește.

Măine va vedea oricine, pe locul dintre cele două rânduri de flori din fața primăriei, de unde, în 1918, banda primarului Lócs seceră cu gloanțe trupurile românilor ieșiți întru întâmpinarea generalului Berthelot, catafalcul lui Barabás, cel care ne-a insultat neamul.

Situația cartierelor

„De ce-i Aradul românesc! Unde sunt românii!”, te întreabă atunci cel ce nu-i localnic. „De vrei să ascunzi o rușine națională, eviți răspunsul, iar de vrei să arăți adevărul, îl conduci prin cartierele mărginașe, românești.

„Acest lucru îl vom face noi într-o serie de reportajii pentru că oricât de dureros, adevărul trebuie cunoscut.

Nu știm pe care să-l luăm întâi la rând: situația fiecăruia este la fel de jalnică. Dar pentru că veni vorba de un drumet care s'ar pripăși prin urbea noastră, să presupunem că acesta e un automobilist bihorean. Va trece deci prin cartierul „Grădiște” și va încerca să „țină drumul drept”. În cazul când ar comite această imprudență, riscă să și frângă oasele între pilonii viaductului.

Iată deci că am dat de viaduct, rușinea orașului Arad. De trei ani de când s'a demontat, s'a întrerupt legătura normală între oraș, cartierul „Grădiște”, comunele dinspre Bihor și Orade. Locuitorii cartierului acestuia trebuie să socotească o bucată bună de drum și să se expuie pericolului de-a trece, de câte ori au nevoie de-a veni în oraș, linia ferată. Circulația pentru vehicule e și mai grea.

Două școli ungurești și nici una românească

O altă rușine constituie faptul că în cartierul acesta locuiește de funcționarii căilor ferate, nu există nici o școală românească, în timp ce unguștii au două. Elevii români din „Grădiște” sunt obligați de-a frecventa școala primară din piața Ștefan cel Mare. Pe lângă faptul că parcurg un drum

D-1 avocat

ATH. MĂRCULESCU,

din Arad,

și-a mutat biroul

din

Str. Eminescu No. 6,

în

Bulev. Carol No. 55.

de trei ori mai lung decât copiii minoritarilor cari au școală în cartier și de două ori mai lung decât dacă ar trece peste viaduct, mai sunt expuși pericolului permanent pe care-l prezintă podișca epileptică ce s'a improvisat din câteva scanduri (mai acum câteva luni a și făcut o victimă) sau faptul de-a fi nevoiți a traversa linia ferată, care deasemeia a făcut o victimă acum câțva timp, când o ucenică a fost fărâmițată de-o locomotivă.

În urma acestei situații anormale, părinții români din „Grădiște” au înaintat primă-

riei o petiție înregistrată la no. 14398/34 și Comitetului școlar, înreg. la no. 155/34, cerând ca cel puțin acum, după cincisprezece ani dela unire, să li se termine școala căreia i s'au ridicat doar pereții, apoi a fost lăsată în părăsire și să se repare viaductul care, după cum am spus, prezintă un pericol permanent pentru micii școlari.

Vom vedea dacă primăria Aradului românesc se va îndura în sfârșit să facă și un act de românism pe lângă cele de căpătuirea tuturor kauffmannilor. S. T.

Socoteală electorală la catafalcul unui românofob

(Urmare din pagina I-a).

primăriei, să se dea asigurare că nu se vor rosti discursuri incendiare, precum s'a întâmplat la înmormântarea similiară a fostului primar Varjassy. Reprezentantii partidului maghiar n'au dat nicio garanție. Au spus că va vorbi fiecare orator după bunul său simț.

Primăria, cu toate acestea, a acceptat cererea partidului maghiar, și și-l consideră pe Bela Barabás mort al său și al orașului, — al unui oraș cu majoritate relativă românească, al unui oraș la maghiarizarea căruia răspunsul a lucrat din răspuneri toată viața sa, al unui oraș

pe-ai cărui români Bela Barabás i-a lovit de-atâtea ori în ceea ce aveau mai sfânt, în sfârșit al unui oraș revendicat de încredința ungurească, în slujba căreia decedatul Bela Barabás a stat de câte ori a putut.

Se poate mai mare inconștiență la o conducere municipală care se pretinde românească?

Dacă abdicarea aceasta e în legătură cu vreo socoteală privitoare la alegerile comunale ce eventual se apropie, este și mai înăflicabilă, și n'numele românilor Aradului protestăm în contra ei cu toată energia.

Confruntarea celor trei comisari acuzați de omorirea lui Sterie Ciumeti

Precum am arătat în numerele din urmă ale ziarului nostru, comisarul Negrescu, cel acuzat că a împușcat pe Sterie Ciumeti, a făcut la judecătorul de instrucție declarația că el n'are nicio vină pentru dispariția fostului casier al Gărzii de Fier, deoarece după ce l-a ridicat pe Ciumeti dela domiciliu, l-a dus la comisariat și l-a predat comisarilor Ponoș și Mateescu, așa că aceștia doi trebuie să știe ce i s'a întâmplat mai departe.

D-na Negrescu la d-na Ciumeti

Mărturisirea lui Negrescu, precum aflăm acum, a fost procedată de următoarea întâmplare:

Soția sa, aflând dela dânsul că-i hotărât să dea lucrurile pe față, s'a prezentat la locuința dnei Maria Ciumeti, văduva celui împușcat, și i-a expus cele aflate dela comisarul Negrescu, apoi d-na Negrescu și cu d-na Ciumeti s'au dus împreună la locuința d-lui gen. Cantacuzino-Grănicerul, unde — consfătuindu-se cu d-nii Corneliu Codreanu, Polihroniade, Moța, Silaghi, Pantelimon, Clime, etc., au hotărât de comun acord să sesizeze cabinetul de instrucție.

În acest scop, s'a redactat o cerere către d. jude instructor Ion Stănescu care anchează acest caz, prin care dna

Dorina Negrescu roagă să se ia act de declarația soțului ei, care desvăluie pe autorii împușcării lui Ciumeti. Deasemeni cere să se asigure viața soțului ei, întrucât o crede amenințată, acum, după denunțul pe care-l face.

Cererea este însoțită de alte zece semnături: ale dlor Corneliu Z. Codreanu, Polihroniade, Moța, Clime, Silaghi, Maria Ciumeti, etc.

Audierea comisarilor Mateescu și Ponoș

După această intervenție la judecătorul de instrucție, cererile n'au mai putut continua în vechia direcție, și imediat s'a luat un lung interogatoriu acuzatului Negrescu, care a făcut declarațiile știute, punând în cauză pe comisarul Mateescu și Ponoș.

Cei doi comisari acuzați de Negrescu au fost audiați ieri și alaltăieri, apoi ieri la orele 1 au fost confrunțați cu comisarul Negrescu.

Până acum n'a transpirat nimic relativ la această confruntare.

Pe ziua de 1 Mai cr. au fost numiți cu titlu definitiv următorii profesori secundari, cari funcționau până acum cu titlu provizoriu:

D. Petre Munteanu, liceul Orăștie, Tanco, liceul Sighet, Gh. Ghiță, liceul Petroșani, d. Ioan Buzea, liceul Oravița.

Numele de străzi și de localități în presa maghiară

Am aplaudat cu toții măsura ce-o luase cenzura, de-a impune presei maghiare să întrebuințeze numele oficiale de străzi și de localități, adică numele românești.

Măsura aceasta binevenită pune capăt unei scandaluoase apucături iredentiste, care n'semna din partea presei maghiare că nu vrea să ia act de schimbarea întâmplată în urma tratatului de pace, și că pregătește pe unguri și pe ungurizați în vederea unei revanșe, care să pună capăt stăpânirii românești reprezentată prin acele numiri oficiale boicotate.

În primele zile măsura aceasta a fost respectată de toată presa ungurească dela noi.

Dela un timp, apoi, ziarele maghiare din unele orașe au început să publice iarăși localitățile și străzile cu numele maghiare, fără să fie pedepsite pentru această îndrăzneală.

A trebuit deci să vină presa românească, să pretindă reintrarea ziarilor maghiare în legalitate. Așa ni a fost dat, de-o pildă, să citim azi în „România Nouă” dela Cluj o corespundență orădană, în care se arată că la Orade ziarele ungurești nu respectă dispozițiile date de cenzură, și continuă să scrie străzile și localitățile ungurește.

Atâta nu era de ajuns. Cenzorul dela Cluj, crezând poate că-și implințește o datorie de colegialitate față de cenzorul neglijent dela Orade, a suprimat pasagii întregi din corespundența ziarului „România Nouă”, și anume nu de-acelea

în cari ar fi fost vorba de neglijența cenzurii, ci de îndrăzneala presei ungurești. De-o pildă:

„Toate aceste resturi ale fostului regim unguresc, fantome ținute în picioare de șovinismul stăruitor și

. se pot întâlni chiar și în acte publice și își isbesc necurmat urechea și ochii, si-lindu-te să te întrebi nedumerit de indolența autorităților noastre: E adevărat că avem și numiri românești?”

Ne 'ntrebăm nedumeriți: De când a spune pe nume unei îndrăznei minoritare, pe care cenzura însăși a interzis-o, înseamnă a primejdui interesele statului?

Curierul judiciar

Procesul d-rului Căndea s'a amânat iarăși...

Ieri, Marți, 29 Mai, înainte de amiază, a venit înaintea S. I. a Curții de Apel Timișoara, din nou spre judecare acțiunea în Contencios a d-lui dr. Căndea.

Procesul, cu toate că se pare că la acest al doilea termen va prilejui o întărită dispută între d. d. Sever Aie-zandrescu, abilit și mult versatul director g-ral al Contenciosului din Ministerul Sănătății, și Muncii și Ocrotirilor sociale și dr. Romul Miclea, — unul dintre cele mai de seamă talente ale Baroului timișorean, — s'a amânat iarăși...

Cu toate ultimele legiferări, destul de categorice în materie de accelerarea judecării proceselor, una din părțile interesate d. dr. Buteanu, înlocuitorul d-lui dr. Căndea în postul de inspector regional sanitar, în urma acțiunii introduse de d-sa a cauzat fixarea unui nou termen, fără a se intra în fond.

D. inspector g-ral regional sanitar, dr. Buteanu, a făcut acțiune de intervenție în proces. Și, pe motivul că d-sa n'a cunoscut existența termenului de Marți, introducând acțiunea abea Sâmbătă 26, l. c., ea a trebuit să fie comunicată tuturor părților din proces, prevedere a legii, care a necesitat acordarea amânării pentru a doua oară a interesantei acțiuni în Contencios.

Informațiuni

Măine, expiră termenul de depunere a cererilor pentru admiterea învățătorilor la examenul de definitivare și înaintare la gradul II.

Examenul va începe în ziua de 15 Iunie.

Aviz. — Se aduce la cunoștință membrilor clubului sportiv „Gloria CFR” că cei ce doresc să aibă ținte și autorizație pentru înot în Murășul liber, să se prezinte la sediul asociației pentru înscriere achitând acolo și costul țintelor, Lei 25. — Inscrisurile se primesc până la data de 10 Iunie. — Clubul sportiv Gloria, secția natație.

Scrie-o de o sută de ori: Trebuie reclamă! Trebuie reclamă!

Întreprindere de reclamă și propagandă prin reclamă

București
Iasi
Cernăuți
Constanța
Brașov
Satu Mare
Craiova
Galați

Timișoara
Arad
Cluj
Târgul-Murăș
Oradea
Sibiu
Lugoj
Sighet, Deva

Cu completă garanție preluăm introducerea produselor de tot felul de fabrici și întreprinderi, prin toate mijloacele de reclamă. Obiecte de reclamă, publicațiuni, anunțuri, plasam foarte eficient și repede în toată țara precum: în cinematografe, stranduri, tramvaiuri, autobuse, stațiuni de CFR, localuri dela poștă, ziare, stâlpuiri de afișaj, stațiuni balneare, trenuri, vapoare, hoteluri și cafenele și arene sportive. Facem propagandă prin radio și afișe, preluăm distribuția șantioanelor de mărfuri și aranjarea târgurilor de mostre. Cereți oferte dela centrala din Ardeal.

Arad, palatul Banca Românească Telefon 520

